Dosarul nr. 2-2082/2025;
2-25138245-48-2-29092025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

30 decembrie 2025 mun. Străşeni

Judecătorul din Judecătoria Străşeni, sediul central Dorina Croitor, examinând în procedură scrisă cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă depusă de OCN „Easy Credit" SRL către Buliga Lilia privind încasarea sumelor cu titlu de datorie contractuală şi alte plăţi aferente, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată şi acţiunea reconvenţională a Buliga Lilia către OCN „Easy Credit" SRL privind declararea nulităţii clauzelor abuzive, intervenient accesoriu Comisia Naţională a Pieţei Financiare,

A CONSTATAT:

ÎN FAPT

1. La 26 septembrie 2025, OCN „Easy Credit" SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Buliga Lilia, solicitând încasarea datoriei, dobânzilor, penalităţii şi cheltuielilor de judecată.
2. În susţinerea cererii s-a indicat că, între OCN „Easy Credit" SRL (în continuare creditor) şi Buliga Lilia (în continuare debitor) a fost încheiat la data de 23.12.2024 un contract de credit nebancar cu nr. 085950398. Ca urmare a asumării angajamentului OCN „Easy Credit" SRL s-a obligat să acorde debitorului, un credit nebancar în mărime de 90 000 lei, iar debitorul s-a obligat să ramburseze creditul în 46 rate lunare egale a câte 3633 lei lunar, începând cu data de 30.01.2025. Rata lunară, în cazul creditelor oneroase, include o parte din capital, precum şi costurile aferente în conformitate cu prevederile contractuale şi cu periodicitatea prevăzută în Graficul de Rambursare a creditului nebancar.
3. O.C.N. „Easy Credit" S.R.L. a acordat creditul în termenul şi condiţiile stabilite în contract, în conformitate cu prevederile Secţiunii 3.01 din contractul de credit, astfel, îndeplinindu-şi toate obligaţiile asumate faţă de debitor cu bună-credinţă şi diligenţă.
4. Debitorul, în temeiul art. art. 1052, 1054 din Codul Civil al Republicii Moldova, art. 18 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori (în cazul în care debitorul este definit drept consumator), precum şi secţiunii 3.04, lit. a) din contractul de credit a dispus de dreptul de a revoca contractul de credit în termen de 14 zile din data semnării.
5. Termenul este în decădere, în conformitate cu prevederile art. 1054 alin. 2 din Codul Civil al Republicii Moldova şi art. 18 alin. (2), lit.a) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori (în cazul în care debitorul este definit drept consumator), iar în decursul termenului de 14 zile, din data semnării contractului de credit, debitorul nu a solicitat creditorului revocarea contractului de credit.
6. Contractul de credit este guvernat de legea Republicii Moldova, în special, art. art. 1242-1250, cu excepţiile aplicate faţă de bănci şi organizaţiile de creditare nebancară cu privire la costul creditului, precum şi de art. art. 1763-1773 din Codul Civil al Republicii Moldova, coroborat cu prevederile art. art. 1242-1250 din legea supra. La fel, sunt aplicabile şi prevederile actelor normative speciale, îndeosebi interdicţiile cu privire la costul total al creditului, impuse prin Legea cu privire la organizaţiile de creditare nebancară, iar în cazul în

care, debitorul are calitatea de consumator şi de Legea privind contractele de credit pentru consumatori.

7. După asumarea angajamentelor contractuale, întru executarea obligaţiilor corelative, a achitat 6 rate lunare integral, după care a încetat să-şi execute obligaţiunile contractuale de achitare a creditului nebancar în termenul şi condiţiile stabilite şi din motive neimputabile creditorului, se eschivează de la onorarea obligaţiunilor contractuale asumate.
8. Întrucât executarea obligaţiei de către debitor se face în rate, în temeiul art. 864 alin. (2) din Codul Civil al Republicii Moldova, creditorul este în drept, să ceară executarea imediată a ratelor neajunse la scadenţă, iar dreptul creditorului generează obligaţia corelativă a debitorului de plată.
9. Or, creditorul pentru a soluţiona amiabil litigiul, prin intermediul angajaţilor săi, telefonic, iar apoi prin notificare scrisă a somat debitorul, solicitând achitarea către OCN „Easy Credit" SRL a datoriei restante, informându-l despre consecinţele ce vor surveni în cazul neonorării obligaţiunilor de achitare a datoriei restanţe, precum şi de consecinţele survenirii rezoluţiunii unilaterale a contractului, în temeiul art. 864 alin. (2) şi (4), coroborat cu art. 1248 şi art. 1769 din Codul civil al Republicii Moldova.
10. În detrimentul acţiunilor creditorului de a aplana litigiul în mod amiabil, debitorul continuă comportamentul de rea-credinţă, refuzând în continuare achitarea creditului în condiţiile stabilite.
11. Prin inacţiunile sale, debitorul a încălcat grav prevederile art.art. 1242 alin. (1), 1247 alin. (1), 1763 alin. (1) din Codul Civil al Republicii Moldova, precum şi a Secţiunii 3.01, lit. a) din contractul de credit. La fel, aceasta a încălcat obligaţiunile revenite în temeiul art. 10 alin. (1), art. 774. alin. (1), art. 775 alin. (1), art. 858 alin. (2) din Codul Civil al Republicii Moldova. Ca urmare a neexecutării obligaţiei asumate, creditorul este în drept, iar debitorul este obligat la următoarele: art. 1248 alin. (2) din Codul Civil al R.M., să restituie întregul credit, cu dobânda aferentă, iar în conformitate cu prevederile art. 1244 alin. (4) prin dobândă se înţelege atât sumele socotite în bani cu acest titlu, cât şi alte prestaţii, sub orice titlu sau denumire, la care debitorul se obligă drept preţ al utilizării împrumutului; art. 864 alin. (2) din Codul Civil al R.M., în cazul în care obligaţia pecuniară urmează a fi executată în rate, să execute imediat toate ratele neajunse la scadenţă: art. 947 alin. (1) şi (3) din Codul Civil al R.M., să plătească penalităţile fixe, calculate pentru neexecutarea, sau executarea necorespunzătoare a obligaţiei de restituire a împrumutului.
12. Astfel, OCN „Easy Credit" SRL, epuizând orice cale de soluţionare a litigiului amiabil, pretinde încasarea de la Buliga Lilia a datoriei restante la credit (rate scadente, dar neachitate), în sumă de 10899,00 lei, penalitate în sumă de 2135,11 lei, suma ratelor neachitate în mărime de 21798,00 lei şi capital neachitat în mărime de 75369,26 lei, iar în total – 110 201,37 lei.
13. Prin prezenta, creditorul, declară că a respectat în formularea pretenţiilor sale, cerinţele faţă de mărimea maximă a pretenţiilor ce pot fi înaintate debitorului cu statut de consumator, în temeiul art. 9 alin. (1), lit. e) din Legea nr. 1 cu privire la organizaţiile de creditare nebancară, precum şi cele indicate în art. 15, alin. (7) din Legea nr. 202 privind contractele de credit pentru consumatori.
14. De drept, în vederea susţinerii prezentei cereri, îşi întemeiază pretenţia pe următoarele norme materiale: art. 901 alin. (1), art.art. 947-949, art. 1242 alin. (1), art. 1244, art. 1247 alin. (1), art. 1248 alin. (2), art.art. 1763-1767, art.art. 1769-1770 din Codul Civil al Republicii Moldova şi următoarele norme procesuale: art. 7 alin. (1) şi (2), art.8, art. 38, art. 56, art. 75

alin. (2), art.art. 82-83, art. 90, art. 96, art. 166, art. 167, art.art. 238-241 din Codul de Procedură Civilă al Republicii Moldova, precum şi în temeiul prevederilor contractuale.

15. Astfel, reieşind din argumentele de mai sus, OCN „Easy Credit" SRL a solicitat admiterea acţiunii şi a dispune încasarea de la Buliga Lilia în beneficiul OCN „Easy Credit" SRL a sumei în mărime de 110 201,37 lei, urmare a neexecutării esenţiale (încălcării grave) a obligaţiunii corelative ce revine debitorului, la fel şi încasarea de la debitor în folosul OCN „Easy Credit" SRL taxa de stat în mărime de 3856,01 lei şi taxa de timbru în mărime de 200 lei, achitate la depunerea cererii de chemare în judecată.

ASPECTE GENERALE ŞI DE PROCEDURĂ

16. Prin Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, cererea în cauză a fost repartizată judecătorului Dorina Croitor la data de 29.09.2025.
17. La 01.10.2025, prin încheierea judecătorului Dorina Croitor (f.d.30) cererea sus nominalizată a fost primită în procedura cererilor cu valoare redusă, expediind pârâtului copia încheierii în cauză cu copia cererii de chemare în judecată şi toate actele anexe, la adresa indicată de reclamant, solicitând pârâtei Buliga Lilia depunerea referinţei în termen de 30 zile din momentul recepţionării copiei cererii.
18. Conform art.276^4 alin.(2) CPC, dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.
19. Partea reclamantă şi partea pârâtă au fost notificate despre examinarea cauzei în procedura scrisă (f.d.31-32) şi la 22.10.2025 pârâta Buliga Lilia a depus prin intermediul SEDP a Judecătoriei Străşeni, referinţă şi acţiune reconvenţională. (f.d.37, 47-52)
20. Prin încheierea din 19 noiembrie 2025 acţiunea reconvenţională a pârâtei Buliga Lilia împotriva OCN „Easy Credit" SRL, intervenient accesoriu Comisia Naţională a Pieţei Financiare privind constatarea caracterului abuziv şi declararea nulităţii absolute a unor clauze a contractului de împrumut a fost primită în procedură (f.d.62-63).
21. În motivarea referinţei şi a acţiunii reconvenţionale pârâta Buliga Lilia a menţionat că între Buliga Lilia (reclamant) şi OCN „Easy Credit" SRL (pârât) a fost încheiat contractul de credit nr. 085950398 din 23.12.2024.
22. Conform contractului, reclamantul urma să restituie creditul acordat în mărime de 90000 lei, să achite dobânda contractuală în mărime de 28,90% anual şi comisionul de administrare în mărime de 0,40% lunar.
23. Totodată, contractul prevede obligaţia de plată a penalităţii în mărime de 24 lei pentru fiecare zi de întârziere.
24. Dat fiind faptul că reclamantul a admis întârzieri la restituirea creditului, pârâtul a înaintat cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei.
25. Reclamantul parţial nu este de acord cu acţiunea înaintată de către OCN „Easy Credit" SRL, prin urmare înaintează prezenta acţiune, iar admiterea acesteia va exclude admiterea unor pretenţii înaintate prin acţiunea iniţială.
26. Potrivit contractului de credit în speţă, obligaţiile de plată a dobânzii rezultă din pct. 3.02. lit. a), a comisionului de administrare rezultă din pct. 3.02. lit. b) şi a penalităţii din pct. 3.03. lit. b) din contract.

27. În acord cu art. 1069 alin. (1) din Codul civil, clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent dacă face parte din clauze standard sau nu.
28. Alin. (2): dacă una dintre părţi propune celeilalte părţi să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse.
29. Alin. (3): dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual.
30. Alin. (4): în contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că:
    a) clauzele au fost propuse de către profesionist;
    b) clauzele nu au fost negociate individual.
31. Alin. (6): clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicând diferite părţi şi care nu a fost negociată individual.
32. Conform art. 1072 alin. (1) din Codul civil, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.
33. Potrivit art. 1077 alin. (1) pct. 3) din Codul civil, sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect obligarea consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului.
34. Art. 1079 din Codul civil prevede că, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauzele indicate la art. 1077 alin. (1) pct. 1)-3) sunt considerate abuzive chiar dacă ele au fost negociate individual cu consumatorul.
35. Conform art. 3 din Directiva nr. 93/13/CEE, o clauză contractuală, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, este abuzivă, în cazul în care creează, contrar cerinţelor de bună-credinţă, prin ea însăşi sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor care decurg din contract. Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual, atunci când a fost inclusă de către comerciant în prealabil şi, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influenţa conţinutul ei.
36. Totodată, art. 6 § 1 din Directiva nr. 93/13/CEE reglementează că statele membre stabilesc că clauzele abuzive utilizate într-un contract încheiat cu un consumator de către un vânzător sau un furnizor, în conformitate cu legislaţia internă, nu creează obligaţii pentru consumator.
37. În urma celor expuse, având în vedere că contractul de credit a fost încheiat în ziua adresării reclamantului pentru acordarea creditului, este evident că clauzele contractuale care prevăd plata dobânzii contractuale, a comisionului de administrare şi a penalităţii nu au fost negociate, OCN „Easy Credit” SRL folosind acelaşi tip de contract pentru o multitudine de clienţi, iar reclamantul având doar opţiunea de a accepta sau a refuza contractul.
38. Or, după cum reiese din materialele cauzei, OCN „Easy Credit” SRL nu a prezentat nicio probă ce ar demonstra faptul negocierii individuale a clauzelor contractuale cu consumatorul Buliga Lilia, iar simplul fapt că ultima a semnat contractul nu serveşte temei suficient pentru a constata că contractul a fost negociat de fapt. Astfel, semnarea contractului, în aceeaşi zi când a fost înaintată cererea de acordare a creditului, fără negocierea reală a clauzelor contractuale (mărimea dobânzii, comisionului de administrare, penalităţii de întârziere etc.), nu poate fi apreciată drept o negociere a contractului.

39. În context, remarcă că procesul-verbal de negociere al condiţiilor contractului este iluzoriu, fiind utilizat ca un mecanism de deghizare a excluderii etapei negocierii contractului de către profesionist. Or, încheierea contractului de credit cu o asemenea celeritate denotă că în speţă discuţiile cu privire la clauzele contractului lipsesc aproape cu desăvârşire.
40. Prin urmare, instanţa urmează să aprecieze critic procesul-verbal de negociere al condiţiilor contractului.
41. Astfel, reţine că contractul de credit în speţă a fost încheiat în baza unor forme standard, care au fost preformulate de către pârât anticipat. Din acest considerent, consumatorul Buliga Lilia a negociat numai valoarea şi obiectul actului juridic, însă nu şi condiţiile acestuia, având unica posibilitate de a accepta sau de a se abţine de la semnarea acestuia.
42. În această ordine de idei, remarcă că în speţă nu poate fi apreciat caracterul negociat al contractului de credit doar prin simpla semnare a contractului, deoarece, în cazul dat, părţile nu se află pe poziţii de egalitate nici în ce priveşte cunoştinţele de specialitate, nici în ce priveşte puterea de negociere, pârâtul OCN „Easy Credit" SRL fiind un profesionist care se ocupă cu acordarea de credite, iar reclamantul Buliga Lilia fiind o simplă persoană fizică care nu a avut posibilitatea să negocieze în cunoştinţă de cauză contractul, ci doar să-l semneze sau nu.
43. În plus, relevă că consimţământul consumatorului Buliga Lilia la încheierea contractului de credit în speţă a fost exprimat în contextul unei stări de constrângere financiară – avea nevoie urgent de bani, stare de care profesionistul OCN „Easy Credit" SRL a profitat şi i-a impus obligaţii excesive, aflându-se într-o poziţie defavorabilă.
44. În acelaşi context, învederează că negocierea directă cu consumatorul Buliga Lilia nu este echivalentă cu prezentarea pachetului de servicii de către creditor şi cu obligaţia de informare, negocierea presupunând ca, în faza de împrumutat/debitor, să aibă posibilitatea studierii şi modificării clauzelor contractuale.
45. Un argument suplimentar, care pledează în favoarea raţionamentului expus, cu referire la caracterul nenegociat al contractului litigant, este că în faza precontractuală, creditorul a acţionat contrar dispoziţiilor art. 16 lit. c) din Legea nr. 105/2003 combinat cu art. 5 din Legea nr. 202/2013, căci nu a furnizat informaţiile precontractuale cu cel puţin 15 zile calendaristice înainte ca consumatorul să încheie contractul de credit în litigiu ori a redus această perioadă fără acordul scris al consumatorului.
46. În lumina celor de mai sus, reliefează că din textul declaraţiei, inserat în cuprinsul Informaţiilor standard privind creditul pentru consumatori, anexate la materialele cauzei, nu reiese că consumatorul şi-a exprimat acordul scris privind reducerea perioadei de 15 zile calendaristice, căci din propoziţia a doua din declaraţia în discuţie nu rezultă clar şi fără echivoc ce solicită consumatorul – acordarea unui termen suplimentar sau reducerea perioadei de 15 zile.
47. Pe cale de consecinţă, instanţa urmează să aprecieze critic şi această declaraţie.
48. În acest context, învederează că Curtea de Justiţie a Uniunii Europene, în Cazul C-472/23, Lexitor sp. z o.o. vs. A. S.A., decizia din 13.02.2025, a concluzionat că, în cazul încălcării obligaţiei de informare care afectează capacitatea consumatorului de a aprecia întinderea angajamentului său, banca poate fi privată de dreptul la dobânzi şi la costuri.
49. În concluzie, reclamantul nu a negociat şi nici nu a avut posibilitatea reală de a negocia şi de a se familiariza cu condiţiile contractuale, iar pe cale de consecinţă, considerăm că clauzele prevăzute la pct. 3.02. lit. a) – în partea ce prevede obligaţia de plată a dobânzii contractuale, pct. 3.02. lit. b) – în partea ce prevede obligaţia de plată a comisionului de

administrare, şi pct. 3.03. lit. b) – în partea ce prevede obligaţia de plată a penalităţii de întârziere, din contractul de credit în cauză, sunt abuzive.

50. Conform art. 1165 din Codul civil, în afara dobânzii, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

51. În acord cu art. 1071 alin. (1) din Codul civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sunt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură.

52. Subsecvent, alin. (2) al aceluiaşi articol prevede că, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin. (1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

53. În acest context, Curtea Supremă de Justiţie, prin recomandarea nr. 95 din 16.12.2016, explică: „Creditorul urmează să furnizeze servicii care constituie o contraprestaţie şi care să justifice perceperea acestui comision/taxă. În plus, redactarea acestor clauze să nu fie lipsită de claritate. Cuprinsul contractului urmează să conţină precizări cu privire la fundamentul perceperii acestui comision/taxă ori destinaţia acestuia, să conţină în mod transparent motivele care justifică remuneraţia corespunzătoare acestui comision/taxă, în condiţiile în care se contestă că creditorul este obligat să furnizeze o contraprestaţie reală pentru a obţine comisionul menţionat. În lipsa acestor precizări, clauza privind comisionul/taxa va fi considerată abuzivă […].”

54. În acelaşi sens sunt relevante dispoziţiile art. 16 lit. b) din Legea privind protecţia consumatorilor nr. 105 din 13.03.2003, potrivit cărora consumatorul, la încheierea contractelor, are dreptul de a beneficia de o redactare clară şi precisă a clauzelor contractuale, inclusiv a celor privind caracteristicile principale şi condiţiile de garanţie, indicarea exactă a preţului sau tarifului, precum şi stabilirea cu exactitate a condiţiilor de credit şi a dobânzilor.

55. Astfel, reţine că, pentru a pretinde plata comisionului, creditorul urmează să presteze servicii debitorului, iar clauzele care prevăd plata comisionului să conţină motivele încasării acestui comision şi serviciile prestate contra acestuia.

56. Creditorul a definit în contract comisionul de administrare drept plata pentru serviciile creditorului, urmare a încheierii şi executării prezentului contract, şi care sunt legate de analiza, evidenţa şi monitorizarea continuă a fluxului mijloacelor financiare în procesul încheierii şi executării prezentului contract, evaluarea bonităţii, accesul la baze de date şi costul atragerii mijloacelor financiare de către creditor. Debitorul va avea, gratis, oricând acces la situaţia tuturor plăţilor, cu indicarea destinaţiei mijloacelor financiare primite. La fel, acesta va avea acces gratis la cabinetul personal de la Easy Credit va elibera, la cererea debitorului, certificate privind plăţile efectuate, istoria creditării, copii autentificate ale actelor depuse şi va acorda asistenţă gratuită pe întreaga perioadă de executare a contractului. La fel, acestea constituie cheltuielile pentru serviciile de administrare a sistemului de evidenţă a plăţilor, inclusiv software şi hardware, criptare şi integrare, precum şi cheltuielile legate de intermedierea acordării creditului nebancar.

57. Astfel, reieşind din definiţia contractuală a comisionului de administrare, se constată că debitorul nu beneficiază de vreun serviciu şi nici nu primeşte vreo contraprestaţie în schimbul comisionului achitat, căci nu întruneşte cerinţele de transparenţă (este o clauză neclară), iar prin prisma prevederilor art. 1071 alin. (2) din Codul civil, poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

58. Mai mult ca atât, comisionul de administrare, în sensul contractului, are drept scop acoperirea cheltuielilor creditorului suportate în legătură cu activitatea sa. Acţiunile care sunt descrise în definiţie reprezintă de fapt obligaţiile creditorului, care nu pot fi imputate debitorului.
59. De asemenea, odată ce creditorul pretinde că prestează careva servicii contra comisionului în discuţie, acesta, prin prisma prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, urmează să demonstreze acest fapt prin prezentarea probelor în acest sens.
60. În concluzie, reclamantul nu beneficiază de vreun serviciu şi nici nu primeşte vreo contraprestaţie în schimbul comisionului achitat, iar pe cale de consecinţă, este o clauză abuzivă şi, respectiv, nulă de drept, din considerentul că contravine normelor imperative.
61. Reiterează că, potrivit art. 16 lit. b) din Legea privind protecţia consumatorilor, consumatorul, la încheierea contractelor, are dreptul de a beneficia de o redactare clară şi precisă a clauzelor contractuale, inclusiv a celor privind caracteristicile principale şi condiţiile de garanţie, indicarea exactă a preţului sau tarifului, precum şi stabilirea cu exactitate a condiţiilor de credit şi a dobânzilor.
62. Subsecvent, art. 10 alin. (3) lit. l) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori prevede că contractul de credit specifică în mod clar şi concis rata dobânzii, în cazul plăgilor expirate, aplicabilă la data încheierii contractului de credit, măsurile pentru ajustarea acesteia şi, dacă este cazul, orice penalităţi datorate în caz de neplată.
63. Pct. 3.03. lit. b), propoziţia a treia, prevede: suma penalităţii datorate de debitor poate fi redusă de Easy Credit în următoarele cazuri: (i) dacă suma datoriei scadente, dar neachitate, este mai mică de 50 de lei, penalitatea va constitui 2 lei, dar nu mai mult de 24,00 lei, pentru fiecare zi de întârziere; (ii) dacă suma datoriei scadente, dar neachitate, este egală sau mai mare decât 50 de lei, dar mai mică decât 100 de lei, penalitatea va constitui 8 lei, dar nu mai mult de 24,00 lei, pentru fiecare zi de întârziere; (iii) dacă suma datoriei scadente, dar neachitate, este egală sau mai mare decât 100 de lei, dar mai mică decât 150 de lei, penalitatea va constitui 15 lei, dar nu mai mult de 24,00 lei, pentru fiecare zi de întârziere.
64. Analizând prevederile contractuale citate anterior, constatăm că clauza privind perceperea penalităţii în speţă contravine normelor de drept citate mai sus, căci nu întruneşte cerinţele de transparenţă (este o clauză neclară), deoarece nu este reflectată clar şi precis mărimea penalităţii de întârziere, iar prin prisma prevederilor art. 1071 alin. (2) din Codul civil, urmează a fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.
65. De rând cu aceasta, consideră că propoziţia a treia din pct. 3.03. lit. b) din contractul în speţă are menirea de a camufla mărimea reală a penalităţii de întârziere.
66. În consecinţă, conchide că pârâtul a admis o practică comercială incorectă, deoarece este contrară cerinţelor diligenţei profesionale şi denaturează, în mod esenţial, comportamentul economic al consumatorului mediu la care ajunge sau căruia i se adresează.
67. În lumina celor de mai sus, reliefează că, potrivit art. 13 din Legea privind protecţia consumatorilor, se interzic practicile comerciale incorecte.
68. În continuarea raţionamentelor care precedă, învederează că, potrivit art. 328 alin. (1) şi (2) din Codul civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acţiune, cât şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. Nulitatea absolută nu poate fi acoperită prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora.

69. Complementar, art. 129 alin. (1) din Codul civil stabileşte că, în contractele cu consumatorii, sunt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului.
70. Art. 332 alin. (1) din Codul civil prevede că dispoziţiile legale privind nulitatea actului juridic se aplică în mod corespunzător atunci când doar una sau mai multe clauze ale sale sunt supuse nulităţii.
71. Conform art. 1076 alin. (1) din Codul civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.
72. Alin. (3) al aceluiaşi articol statuează că, în cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanţa de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu.
73. În consecinţă, raportând argumentele faptice şi juridice prezentate mai sus la prevederile legale citate anterior, conchide că în cauză urmează a fi declarată nulitatea absolută de protecţie a pct. 3.02. lit. a) – în partea ce prevede obligaţia de plată a dobânzii contractuale în mărime de 28,90% anual, pct. 3.02. lit. b) – în partea ce prevede obligaţia de plată a comisionului de administrare în mărime de 0,40% lunar, pct. 3.03. lit. b) – în partea ce prevede obligaţia de plată a penalităţii în mărime de 24,00 lei pe zi din contractul de credit nr. 085950398 din 23.12.2024.
74. Conform art. 11 alin. (2) din Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, Comisia Naţională a Pieţei Financiare efectuează controlul respectării de către subiecţii prevăzuţi la art. 4 alin. (21) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Naţională a Pieţei Financiare a prevederilor art. 1069–1072, 1075–1079 şi 1081 din Codul civil, în partea referitoare la contractele încheiate cu consumatorii, şi constatarea clauzelor abuzive în contracte, la sesizarea consumatorului sau din oficiu, în condiţiile legii.
75. Subsecvent, art. 4 alin. (21) lit. c) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Naţională a Pieţei Financiare prevede că subiecţi ai raporturilor ce ţin de reglementarea, supravegherea şi controlul în domeniul protecţiei drepturilor consumatorilor sunt organizaţiile de creditare nebancară.
76. Astfel, având în vedere faptul că Comisia Naţională a Pieţei Financiare are atribuţii de constatare a existenţei clauzelor abuzive în contractele încheiate de către organizaţiile de creditare nebancară cu consumatorii, consideră necesară atragerea acesteia în proces, în calitate de intervenient accesoriu.
77. Solicită a constata caracterul abuziv şi a declara nulitatea absolută de protecţie a pct. 3.02. lit. a), în partea ce prevede obligaţia de plată a dobânzii contractuale în mărime de 28,90% anual, pct. 3.02. lit. b), în partea ce prevede obligaţia de plată a comisionului de administrare în mărime de 0,40% lunar, şi pct. 3.03. lit. b), în partea ce prevede obligaţia de plată a penalităţii în mărime de 24,00 lei pe zi din Contractul de credit nr. 085950398 din 23.12.2024.
78. La 18.11.2025 prin intermediul SEDP a Judecătoriei Străşeni a parvenit din partea reclamantului referinţă la cererea reconvenţională în care a menţionat că O.C.N. „Easy Credit" S.R.L., în calitate de pârât, depune prezenta referire la acţiunea reconvenţională a reclamantei Buliga Lilia privind declararea nulităţii clauzelor abuzive, considerând acţiunea reconvenţională neîntemeiată, pasibilă de a fi respinsă integral din următoarele considerente.
79. La data de 23.12.2024, a fost încheiat Contractul de credit nr. 085950398, în urma căruia cetăţeanul Buliga Lilia a primit cu titlu de credit suma de 90.000,00 lei, pe un termen de 46 de luni.
80. Relaţiile juridice dintre O.C.N. „Easy Credit" S.R.L. şi Buliga Lilia sunt guvernate de normele materiale prevăzute în: Codul Civil al Republicii Moldova; Legea nr. 1 cu privire la

organizaţiile de creditare nebancară; Legea nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

81. La elaborarea contractelor de credit nebancar, O.C.N. „Easy Credit" S.R.L. a ţinut cont de prevederile art. 1071 alin. (1) din Codul Civil al Republicii Moldova şi le-a respectat întocmai. În contract au fost incluse doar clauze care sunt redactate într-un limbaj clar, inteligibil şi lizibil. Au fost respectate şi prevederile legale din art. 5 alin. (1) din Legea nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori, potrivit cărora creditorul şi, dacă este cazul, intermediarul de credit furnizează consumatorului, în baza clauzelor şi a condiţiilor de creditare oferite de către creditor, precum şi, după caz, a preferinţelor exprimate şi a informaţiilor furnizate de către consumator, informaţiile necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit.

82. Se precizează că O.C.N. „Easy Credit" S.R.L., la etapa precontractuală, a respectat cu stricteţe prevederile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 202, care stipulează: „Informaţiile precontractuale sunt furnizate: a) cu suficient timp înainte, dar cel puţin cu 15 zile calendaristice înainte ca un consumator să încheie un contract de credit sau să accepte o ofertă. Perioada de 15 zile poate fi redusă cu acordul scris al consumatorului."

83. Astfel, consumatorului i s-a oferit suficient timp pentru a analiza prevederile contractuale şi chiar pentru a compara oferta înaintată de către O.C.N. „Easy Credit" S.R.L. cu alte oferte de creditare similare, iar faptul că consumatorul a renunţat la perioada legală de 15 zile şi a semnat imediat contractul este considerat de către pârât ca fiind o manifestare a voinţei liber exprimate.

84. Cu atât mai mult cu cât şi după semnarea contractului, consumatorul a beneficiat de dreptul de revocare a contractului în termen de 14 zile, conform art. 18 alin. (1) din Legea nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori. În cazul în care consumatorul nu a făcut uz de drepturile sale prevăzute de legislaţie, se consideră că acesta a consimţit la încheierea contractului de credit nebancar şi a recunoscut valabilitatea clauzelor contractuale.

85. Potrivit prevederilor art. 1072 alin. (1) din Codul Civil al Republicii Moldova, la care face trimitere reclamanta Buliga Lilia, „într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul".

86. În speţă, reclamanta nu a probat modul în care clauzele contractuale, la care face referire ca fiind abuzive, ar dezavantaja-o considerabil şi, de asemenea, nu a probat faptul că O.C.N. „Easy Credit" S.R.L. a avut un comportament de rea-credinţă la momentul încheierii contractului.

87. Prin pct. 3.02 lit. b) din contract, reclamanta reconvenţională a acceptat în mod expres plata comisionului pentru administrarea creditului, justificat de servicii specifice furnizate de către O.C.N. „Easy Credit" S.R.L., precum: accesul la cabinetul personal; furnizarea de informaţii periodice şi raportări referitoare la situaţia creditului; monitorizarea încasărilor şi gestionarea contului debitorului.

88. Conform art. 1765 din Codul Civil, contractul poate include astfel de comisioane dacă acestea sunt justificate şi prevăzute în mod transparent. O.C.N. „Easy Credit" S.R.L. a informat clar reclamanta reconvenţională despre structura comisioanelor.

89. Totodată, legislaţia plafonează comisionul şi penalităţile cumulate la 0,04% pe zi din valoarea creditului.

90. Comisionul de administrare aplicat reprezintă 0,013% din suma creditului pe zi, fiind justificat prin serviciile furnizate.
91. Această valoare nu depăşeşte limita prevăzută de lege şi este prevăzută clar în contract.
92. Clauza respectă cerinţele de transparenţă şi diligenţă impuse de art. 1071 alin. (1) din Codul Civil.
93. Clauza penală prevăzută la pct. 3.03 lit. b) din contract prevede o penalitate de 24 lei/zi pentru o zi de întârziere. În vederea respectării plafonului legal, penalitatea a fost ajustată la 0,027% pe zi din suma creditului, echivalentă cu 24 lei/zi pentru o sumă de 90.000 lei.
94. Conform art. 943 alin. (1) din Codul Civil, penalitatea pentru întârziere poate fi stabilită contractual, dar nu poate depăşi limita legală cumulată de 0,04% pe zi, prevăzută de articolul 15 alineatul (7) din Legea nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori.
95. Penalitatea aplicată a fost ajustată astfel încât comisionul de administrare (0,013% pe zi) şi penalitatea (0,027% pe zi) să respecte cumulul de 0,04% pe zi.
96. Clauza este proporţională şi nu creează un dezechilibru semnificativ în detrimentul consumatorului.
97. Penalitatea reflectă echilibrul contractual şi scopul de a preveni întârzierile, fiind calculată strict asupra capitalului şi nu include dobânzi sau alte comisioane.
98. Conform art. 858 alin. (2) din Codul Civil, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.
99. Conform art. 947 alin. (1) şi (3) din Codul Civil: „(1) Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). (3) Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală ori a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere.
100. Respectiv, în cazul neexecutării obligaţiei de restituire a creditului, creditorul are dreptul de a solicita penalitate, deci inserarea unor penalităţi în contractul de credit este absolut legală.
101. Astfel, reieşind din argumentele de mai sus, O.C.N. „Easy Credit" S.R.L. solicită respingerea integrală a acţiunii reconvenţionale depuse de către Buliga Lilia, ca fiind neîntemeiată.

LEGISLAŢIA RELEVANTĂ

102. Art. 82 din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.
103. Art. 94 alin. (1) din Cod de procedură civilă prevede următoarele: „Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului".
104. Art. 118 alin.(1) şi (3) din Cod de procedură civilă prevede următoarele: „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a

cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate”.

105. Art. 121 din Cod de procedură civilă prevede următoarele: „Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului”.

106. Art. 130 alin.(1) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege”.

107. Art. 239 din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată”.

108. Art. 240 alin.(1) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii”.

109. Art. 276^2 alin.(1) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă”.

110. Art. 276^3 alin.(1)-(2) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.
Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică”.

111. Art. 276^4 alin.(1)-(3) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii.
Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.
Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor”.

112. Art. 9 alin. (1) –(2) din Cod Civil prevede următoarele:
„Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.
(2) Drepturile şi obligaţiile civile apar:
a) din contracte şi din alte acte juridice;
b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile;
c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii;
d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege;

e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală;
f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane;
g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză;
h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă".

113. Art. 774 alin. (1) Cod civil prevede următoarele:
„În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face."

114. Art. 775 Cod civil prevede următoarele:
„Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin. (1)."

115. Art. 776 Cod civil prevede următoarele:
„Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

116. Art. 858 alin.(1), (2) Cod civil prevede următoarele:
„Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună- credinţă, la locul şi în momentul stabilit."

117. Art. 947 alin. (1) – (6) din Codul civil prevede următoarele:
„Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Părţile pot conveni asupra unei penalităţi mai mari decît prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligaţiei este justificată. Nulitatea obligaţiei atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligaţiei."

118. Art. 948 din Codul civil prevede următoarele:
„Clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancţiunea nulităţii absolute – cerinţe respectate de către creditor la încheierea contractului de credit nebancar încheiat cu debitorul".

119. Art. 1763 Cod civil prevede următoarele:
„Prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. Contractul de credit se încheie în scris. Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul. Dispoziţiile prezentei secţiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizaţii de creditare nebancară, precum şi alte organizaţii care acordă credite în baza legii."

120. Art. 1247 alin.(1) Cod civil prevede următoarele:

„Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului, iar conform art. 1248 alin. (1), (2) Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispoziţiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobînzii aferente în condiţiile stabilite la art. 864 alin. (2) şi (4).”

121. Art. 1769 alin. (1) şi (2) Cod civil prevede următoarele:

„Creditorul poate rezolvi contractul şi cere restituirea creditului şi a sumelor aferente dacă: a) debitorul a devenit insolvabil; b) debitorul nu a oferit garanţiile cerute sau a redus fără acordul creditorului garanţiile oferite; c) debitorul nu plăteşte dobînda în termenul stabilit; d) debitorul nu a executat obligaţia de restituire a cel puţin 2 tranşe ale creditului, atunci cînd contractul prevede restituirea creditului în rate; e) există alte cazuri prevăzute de lege sau de contract. Rezoluţiunea contractului suspendă imediat utilizarea creditului, însă creditorul va acorda debitorului un termen de cel puţin 15 zile pentru restituirea sumelor utilizate şi a sumelor aferente.”

122. Art.3 din Legea nr.202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori prevede următoarele:

„Costul total al creditului pentru consumatori îl reprezintă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sânt cunoscute de creditor.”

123. Art.14 al legii nr.202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori prevede următoarele:

„Calculul ratei lunare a dobânzii se va face pe baza anului calendaristic de 365 sau 366 de zile, luînd în calcul, la numărătorul fracţiei formulei, numărul efectiv de zile cuprins între scadenţe, iar la numitorul aceleiaşi fracţii – 365 sau, respectiv, 366 de zile; dobânda de întârziere se calculează în bază de procent fix şi se aplică la sumele restante în conformitate cu prevederile contractului de credit, cu excepţia sumelor provenite din calculul dobânzii.”

124. În urma modificărilor operate în legea nr.202 prin legea nr.93 din 07.04.22, în vigoare din 29.05.22, art.15 alin.(7) lit.a) prevede că, se interzice aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator”.

125. De asemenea, art.15 alin. (9) din aceeaşi lege indică că în cazul încălcării prevederilor alin.(7) sau (8), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăţi). Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terţe dreptul de încasare a creanţelor aferente contractului de credit acordat.

MOTIVAREA INSTANŢEI

126. Examinând poziţia reprezentantul reclamantului, expusă în cererea de chemare în judecată şi studiind materialele dosarului, instanţa de judecată consideră cererea de chemare în

judecată întemeiată şi necesar de a fi admisă integral, iar cererea reconvenţională respinsă, din următoarele considerente.

127. Din materialele anexate de către reprezentantul reclamantei la cererea de chemare în judecată, se constată cu certitudine că, între reclamantul OCN „Easy Credit" SRL şi pârâta Buliga Lilia a fost încheiat contractul de credit nr. 085950398 din 23.12.2024 în valoare de 90000 lei, care urma a fi rambursat în 46 rate lunare egale a câte 2184 lei lunar, începând cu data de 20.01.2024, cu costul total de 100464 lei (f.d.6-17).

128. Prin dispoziţia de plată nr. 2023 din 24.12.2024 se confirmă că Buliga Lilia a primit de la OCN „Easy Credit" SRL creditul în sumă de 90000 lei, fapt ce confirmă că reclamanta şi-a onorat obligaţiile contractuale asumate faţă de pârât (f.d.19).

129. Pârâta Buliga Lilia nu a rambursat integral OCN „Easy Credit" SRL ratele la creditul acordat conform graficului stabilit la contractul nr. 085950398 din 23.12.2024, iar începând cu 30.04.2025 a înregistrat restanţă la plata ratelor contractuale.

130. În temeiul contractului indicat, reclamanta solicită încasarea sumei restante a creditului nebancar: rate scadente, dar neachitate, în mărime de 10899 lei, penalitate în sumă de 2135,11 lei, suma ratelor rămase, dar neachitate în mărime de 21798 lei, şi capital neachitat în mărime de 75369,26 lei, în total în baza contractului nr. 085950398 din 23.12.2024 suma de 110 201,37 lei.

131. Instanţa de judecată reţine că potrivit graficului de rambursare a creditului, pârâta Buliga Lilia urma să restituie OCN „Easy Credit" SRL în fiecare lună începând cu 30.01.2025 până la 30.10.2028 rata lunară în sumă de 3633 lei formată din corpul creditului de 90000 lei, dobânda contractuală în sumă totală de 60558 lei, comision de administrare lunar în sumă de 360 lei. Suma ce urma a fi achitată în 46 rate lunare, în total valoarea totală constituia 167 118 lei, adică 90000 lei ca credit, 60558 lei ca dobândă şi 16560 lei ca comision (f.d.13).

132. Potrivit certificatului privind achitările din data de 28.07.2025 prezentat de către reclamantă, pârâta Buliga Lilia, în baza contractului de credit nr. 085950398 din 23.12.2024, a achitat suma de 10899 lei, pentru 3 rate lunare a câte 3633 lei, ulterior nu a mai efectuat careva achitări în vederea stingerii datoriei (f.d.6).

133. Se reţine că potrivit condiţiilor speciale a creditului din contractul nr.085950398 din 23.12.2024, părţile au convenit rata lunară a dobânzii fixe pentru utilizarea creditului acordat de 28,90 % şi comisionul de administrare 0,4 % lunar, ce constituie 48,41 % dobânda anuală efectivă, potrivit părţii II din partea generală pct.3.02 lit. a) şi b).

134. Dobânda de 28,90% anual se încadrează confortabil sub limita maximă de 50% prevăzută de art. 15 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, fiind, prin urmare, legală din punct de vedere al plafonului stabilit de legiuitor. La data încheierii contractului, 23.12.2024, această dobândă era una permisă şi frecvent întâlnită pe piaţa creditelor nebancare pentru consumatori.

135. Instanţa reţine că dobânda a fost expres şi clar prevăzută în contract, iar pârâta a fost informată în mod transparent despre aceasta. Astfel, pârâta a luat cunoştinţă de nivelul dobânzii atât din cuprinsul contractului (secţiunea 3.02 lit. a)), cât şi din graficul de rambursare anexat la contract, precum şi din Informaţiile standard privind creditul pentru consumatori. La toate aceste documente, pârâta şi-a aplicat semnătura, confirmând că a luat cunoştinţă şi a acceptat în mod expres nivelul dobânzii de 28,90% anual.

136. Conform certificatului privind achitările şi datoriile pârâtului, acesta a achitat 3 rate dintre care în contul corpului creditului suma de 3003,74 lei, iar în contul dobânzii suma de 6782,26 lei, şi în contul comisioanelor 1080 lei, adică 360 lei pentru 3 rate, în total suma de 10866 lei.

137. Conform prevederilor contractului de credit nr. 085950398 din 23.12.2024 (f.d. 8), secţiunea 3.03, lit.b) în cazul în care creditorul nu-şi va executa obligaţia de eliberare a sumei creditului integral şi în termen, iar debitorul de restituire, integrală şi în termen a ratei lunare, partea aflată în întârziere va achita celeilalte părţi pe lângă obligaţia de bază şi o penalitate în mărime de 2 lei pe zi pentru fiecare zi de întîrziere.
138. Deci, debitorul Buliga Lilia nu şi-a onorat obligaţiile contractuale, astfel în viziunea judecătorului acumulând o datorie faţă de OCN „Easy Credit" SRL conform calculului datoriei în sumă totală de 108066,26 lei (suma primită la eliberarea contractului de credit şi ulterior nerambursată). Astfel, penalitatea urmează a fi achitată imediat de către partea aflată în întârziere, care la caz constituie suma de 2135,11 lei.
139. Referitor la comisionul de administrare, instanţa subliniază că, potrivit principiului libertăţii contractuale şi al forţei obligatorii a contractului, părţile sunt libere să stabilească conţinutul raporturilor juridice, iar obligaţiile asumate urmează a fi executate întocmai, în condiţiile art. din Codul civil privind executarea obligaţiilor cu bună-credinţă.
140. Analizând clauza contractuală referitoare la comisionul de administrare, instanţa constată că aceasta este stipulată în mod expres în contract, fiind determinabilă ca întindere şi mod de calcul, astfel încât debitorul a avut posibilitatea reală de a cunoaşte întinderea obligaţiei asumate.
141. Totodată, instanţa reţine că acest comision reprezintă o componentă a costului total al creditului, fiind perceput pentru activităţile de administrare a contractului pe durata derulării acestuia, inclusiv evidenţa plăţilor, gestionarea contului de credit şi monitorizarea executării obligaţiilor contractuale.
142. În ceea ce priveşte eventuala calificare a clauzei drept abuzivă, instanţa reţine că nu au fost prezentate probe din care să rezulte existenţa unui dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor, în detrimentul consumatorului, în sensul legislaţiei privind protecţia consumatorilor.
143. Or, simpla existenţă a unui comision de administrare nu echivalează, în mod automat, cu caracterul abuziv al clauzei, atât timp cât acesta este transparent, determinabil şi acceptat de către debitor la momentul încheierii contractului.
144. Instanţa mai reţine că debitorul a beneficiat efectiv de suma acordată cu titlu de credit, iar executarea parţială a obligaţiilor contractuale confirmă acceptarea condiţiilor stabilite, inclusiv a celor referitoare la costurile creditului.
145. În aceste circumstanţe, invocarea ulterioară a caracterului nejustificat al comisionului, în lipsa unor probe pertinente şi concludente, apare ca fiind neîntemeiată.
146. Prin urmare, având în vedere că obligaţia de achitare a comisionului de administrare derivă dintr-un contract valabil încheiat, nu contravine normelor imperative şi nu a fost dovedit caracterul său abuziv, instanţa consideră întemeiată pretenţia reclamantului privind încasarea acestuia.
147. Totodată, cu referire la acţiunea reconvenţională, instanţa de judecată o califică drept neîntemeiată din următoarele considerente.
148. Instanţa reţine că, la data de 23.12.2024, părţile au încheiat în mod valabil contractul de credit nr. 085950398, iar pârâta a primit suma de 90000 lei, pe care a şi utilizat-o, achitând în total 3 rate lunare. Acest comportament denotă faptul că pârâta a cunoscut şi a acceptat condiţiile contractuale, inclusiv cu privire la dobândă, comision şi penalitate.
149. În primul rând, instanţa constată că pârâta nu a făcut uz de dreptul de revocare a contractului în termen de 14 zile de la semnare, drept expres prevăzut de art. 18 alin. (1) din

Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori. Faptul că pârâta nu a uzat de acest drept confirmă că şi-a asumat în cunoştinţă de cauză obligaţiile contractuale.

150. Totodată, instanţa reţine că pârâta nu a depus la dosar nicio probă din care să rezulte că ar fi încercat să negocieze clauzele contractuale, iar reclamanta i-ar fi refuzat în mod nejustificat această negociere. Simplul fapt că pârâta a semnat contractul în aceeaşi zi în care a solicitat creditul nu echivalează, prin el însuşi, cu o imposibilitate reală de a negocia, atâta timp cât pârâta nu a solicitat un termen suplimentar pentru analiză sau modificarea unor clauze.

151. Instanţa verifică dacă dobânda contractuală de 28,90% anual, comisionul de administrare de 0,40% lunar şi penalitatea de 24 lei/zi respectă plafoanele legale stabilite de art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013, care interzice ca toate plăţile aferente (exclusiv dobânda) să depăşească 0,04% pe zi din valoarea creditului.

152. Din calculul efectuat rezultă următoarele: comisionul de administrare de 0,40% lunar reprezintă aproximativ 0,013% pe zi (0,40% ÷ 30 zile); penalitatea de 24 lei/zi, raportată la soldul creditului de 90.000 lei, reprezintă 0,027% pe zi (24 ÷ 90.000); cumulul comisionului şi al penalităţii este de 0,04% pe zi, valoare care se încadrează exact în limita legală maximă.

153. Prin urmare, instanţa constată că reclamanta a respectat riguros plafoanele legale, iar clauzele contestate nu depăşesc limitele prevăzute de art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013.

154. Referitor la comisionul de administrare, instanţa reţine că acesta este justificat prin servicii efectiv prestate de reclamantă în favoarea pârâtei, şi anume: acces la cabinetul personal online (www.client.ecredit.md), furnizarea de informaţii periodice şi raportări privind situaţia creditului, monitorizarea încasărilor şi gestionarea contului debitorului, eliberarea la cerere a certificatelor privind plăţile efectuate, a istoriei creditării, a copiilor autentificate ale actelor depuse, precum şi acordarea de asistenţă gratuită pe întreaga perioadă de executare a contractului. Aceste servicii constituie o contraprestaţie reală, iar pârâta nu a dovedit contrariul.

155. În ceea ce priveşte pretinsa încălcare a obligaţiei de informare precontractuală în termen de 15 zile calendaristice, prevăzută de art. 5 alin. (2) din Legea nr. 202/2013, instanţa constată că pârâta a semnat declaraţia prin care a consimţit la reducerea acestui termen. Pârâta nu a invocat la momentul semnării lipsa de timp pentru analizarea ofertei, iar ulterior nu a demonstrat că acordul său ar fi fost viciat. Dimpotrivă, a beneficiat de credit, a efectuat plăţi timp de şase luni şi abia după ce a intrat în întârziere a invocat caracterul abuziv al clauzelor, ceea ce denotă, în opinia instanţei, o strategie procesuală şi nu o reală vătămare a drepturilor sale.

156. Totodată, instanţa subliniază că, potrivit art. 1072 alin. (1) din Codul civil, simpla calitate a pârâtei de consumator nu transformă automat orice clauză contractuală într-una abuzivă. Pentru a fi declarată abuzivă, o clauză trebuie să creeze, contrar cerinţelor bunei-credinţe, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor, în detrimentul consumatorului. Or, în prezenta cauză, pârâta nu a demonstrat în ce măsură clauzele contractuale o dezavantajează considerabil, în condiţiile în care: a acceptat liber creditul; a utilizat integral suma de 90.000 lei; a beneficiat de toate drepturile conferite de lege (dreptul de revocare de 14 zile, dreptul la informare precontractuală); clauzele contestate respectă plafoanele legale; comisionul de administrare este justificat prin servicii efectiv prestate.

157. Instanţa mai reţine că pârâta nu a propus nicio probă din care să rezulte că reclamanta ar fi acţionat cu rea-credinţă la momentul încheierii contractului sau că ar fi profitat în mod abuziv de o stare de constrângere financiară a pârâtei. Dimpotrivă, din materialele dosarului rezultă

că reclamanta a respectat toate cerinţele legale privind transparenţa, informarea precontractuală şi plafoanele de cost.

158. În ceea ce priveşte argumentul pârâtei referitor la pretinsa imposibilitate de a negocia clauzele contractuale, instanţa constată că pârâta nu a dovedit că ar fi solicitat modificarea vreunei clauze şi i s-ar fi refuzat acest lucru. Or, în lipsa unei astfel de dovezi, prezumţia de nenegociere individuală prevăzută de art. 1069 alin. (4) din Codul civil poate fi răsturnată prin faptul că pârâta a avut posibilitatea reală de a cunoaşte conţinutul contractului, de a-l analiza şi de a decide în cunoştinţă de cauză dacă îl semnează sau nu.

159. Pe cale de consecinţă, instanţa apreciază că acţiunea reconvenţională este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă integral, menţinându-se clauzele contractuale aşa cum au fost liber asumate de părţi la data încheierii contractului.

160. În partea ce ţine de încasarea cheltuielilor de judecată, se reţine că, la înaintarea cererii de chemare în judecată reclamantul OCN „Easy Credit" SRL a achitat taxa de stat în mărime de 3856,01 lei (f.d.5) şi taxa de timbru în mărime de 200 lei (f.d.4), astfel având în vedere că acţiunea a fost admisă integral, urmează a fi dispusă încasarea sumei de 3856,01 lei de la Buliga Lilia în beneficiul OCN „Easy Credit" SRL, cu titlu de taxă de stat şi 200 lei cu titlu de taxă de timbru, cuantum stabilit prin prisma normelor indicate în art. 2 şi anexa nr.1 a Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023.

161. Conform art. 82, art. 94, art. 238-241, art. 276^2 -276^4 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A admite acţiunea OCN „Easy Credit" SRL către Buliga Lilia şi a respinge acţiunea reconvenţională a Buliga Lilia către OCN „Easy Credit" SRL.

A încasa din contul pârâtei Buliga Lilia, născută la *****, domiciliată în *****, IDNP *****, în beneficiul OCN „Easy Credit" SRL, cu sediul în mun. Chişinău str. Tighina 49/4, cont IBAN: MD31VI225100000265563MDL, BC „Victoriabank" SA, VICBMD2X416, c/f 1005600043669, în baza contractului de credit nr. 085950398 din 23.12.2024, datoria în mărime de 110201 (o sută zece mii două sute unu) lei 37 bani, cheltuielile de judecată ce ţin de plata taxei de stat în mărime de 3856 (trei mii opt sute cincizeci şi şase) lei 01 bani, plata taxei de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, **în total suma de 114257 (o sută paisprezece mii două sute cincizeci şi şapte) lei 38 bani.**

Dispozitivul hotărârii judecătoreşti se comunică participanţilor la proces, prin expedierea lui la adresa cunoscută de către instanţa judecătorească şi se publică pe pagina web – „https://jst.instante.justice.md".

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data emiterii dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Străşeni (sediul central).

Judecător **/semnat/** **Dorina Croitor**

Copia corespunde originalului

Judecător Dorina Croitor